

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/1081/2015
Identifikačné číslo spisu:	2313208671
Dátum vydania rozhodnutia:	14.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2313208671.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne CD Consulting, s.r.o., so sídlom v Prahe, Politických vězňů č. 1272/21, Česká republika, IČO: 26 429 705, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Grösslingová č. 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému G. N., bývajúcemu v N., o zaplatenie 916,87 €, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 30 C 266/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 14. júla 2014 sp. zn. 23 Co 158/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Galanta uznesením z 22. novembra 2013 č.k. 30 C 266/2013-24 prerušil konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. do skončenia konania o prejudiciálnej otázke, ktorú špecifikoval vo výroku svojho rozhodnutia. Toto uznesenie napadla žalobkyňa odvolaním.

Krajský súd v Trnave uznesením zo 14. júla 2014 sp. zn. 23 Co 158/2014 odvolanie odmietol ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). Vychádzal z toho, že napadnuté uznesenie bolo právnenému zástupcovi žalobkyne doručené do vlastných rúk 8. januára 2014, nasledujúcim dňom začala žalobkyňa plynúť odvolacia lehota, ktorej posledným dňom bol 23. január 2014 (štvrtok). Odvolanie bolo ale podané po uplynutí tejto lehoty - osobne v podateľni prvostupňového súdu (až) 24. januára 2014.

Proti odmietajúcemu uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie s tým, že v konaní jej bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). K tejto procesnej vade došlo nesprávnym procesným postupom odvolacieho súdu, ktorý odmietol jej odvolanie napriek tomu, že bolo podané v rámci odvolacej lehoty. Odvolanie skutočne fyzicky prevzal prvostupňový súd 23. januára 2014, riadne podané však bolo už v predchádzajúci deň, a to prostredníctvom orgánu, ktorý ho bol povinný doručiť súdu (§ 57 ods. 3 O.s.p.). Vzhľadom na to žalobkyňa žiadala napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. v znení účinnom do 31. decembra 2014 (ďalej len „§ 239 O.s.p.“). Dovolateľkou napadnuté uznesenie ale nevykazuje znaky niektorého z nich, preto jej dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Prípustnosť podaného dovolania by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy, len ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. Žalobkyňa procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdila a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Žalobkyňa namietla, že v konaní jej bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Odňatím možnosti pred súdom konať sa rozumie nesprávny procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožňuje realizácia jeho procesných oprávnení.

Judikatúra najvyššieho súdu za prípad odňatia možnosti konať pred súdom považuje medziiným postup súdu, ktorý sa z určitého dôvodu odmietne zaoberať meritom veci (odmietne podanie alebo konanie zastaví alebo odvolací súd odmietne odvolanie) hoci procesné predpoklady pre taký postup nie sú dané (viď napríklad R 23/1994 a R 4/2003, rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 14/1996, prípadne tiež ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 41/2000, 2 Cdo 119/2004, 3 Cdo 108/2004, 3 Cdo 231/2008, 4 Cdo 20/2001).

V preskúmvanom prípade napadla žalobkyňa prvostupňové rozhodnutie odvolaním, ktoré bolo v zmysle podacej pečiatky Okresného súdu Galanta (viď č.l. 26 spisu) podané osobne v podateľni tohto súdu 24. januára 2014. V dovolacom konaní ale žalobkyňa tvrdí, že odvolanie podala (už) 23. januára 2014, a to prostredníctvom obchodnej spoločnosti ReMax Courier Service, s.r.o., predmetom ktorej je poskytovanie poštových služieb. K dovolaniu pripojila žalobkyňa aj fotokópie listín, ktoré údajne preukazujú včasnosť ňou podaného odvolania.

Najvyšší súd pri prvom predložení spisu na rozhodnutie o dovolaní konštatoval, že vec mu bola na rozhodnutie o dovolaní predložená predčasne - bez toho, aby súd prvého stupňa žalobkyňu vyzval na odstránenie rozporu medzi údajom o doručení odvolania vyplývajúcim zo spisu (24. januára 2014 osobne v podateľni súdu) a údajom o doručení tvrdenom žalobkyňou (23. januára 2014 prostredníctvom označenej doručovateľskej spoločnosti). Dovolací súd uviedol, že tento rozpor môže žalobkyňa odstrániť tým, že hodnoverným (objektívne preskúmateľným) spôsobom preukáže svoje tvrdenia. Dodal, že fotokópie, ktoré žalobkyňa pripojila k dovolaniu, sa týkajú listín, ktoré netvoria obsah predloženého spisu a nie je zjavné, či vôbec boli súdu doručené. Niektoré boli vyhotovené až po podaní odvolania (viď č.l. 49 spisu), a navyše, neobsahujú dostatočne identifikujúce vecné údaje (viď „balík 36,00kg“); ďalšie neobsahujú žiadne časové údaje. Dovolací súd uzavrel, že so zreteľom na to je v záujme právnej istoty potrebné vylúčiť možnosť, že predmetné listiny (ak vôbec boli súdu doručené), obsahujú údaje, ktoré sa priečia skutočnosti.

Súd prvého stupňa vzhľadom na vyššie uvedené vyzval žalobkyňu, aby doložila svoje dovolacie tvrdenia a náležite preukázala, že odvolanie v tejto veci právne účinným spôsobom podala 23. januára 2014.

Žalobkyňa na predmetnú výzvu prvostupňového súdu uviedla, že odvolanie podala prostredníctvom

poštového podniku, ktorý je zapísaný v zozname vedenom podľa zákona č. 324/2011 Z.z. o poštových službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 324/2011 Z.z.“). Tento podnik pri odovzdávaní zásielky nepozná jej obsah. Zásielky preberá v obálke, škatuli alebo v inom obale. V dôsledku toho žalobkyňa nemá k dispozícii doklad, ktorý potvrdzuje „deň, v ktorom bolo konkrétne odvolanie odovzdané na prepravu spoločnosti ReMax Courier Service, s.r.o.“. K dispozícii má len údaj o čísle zásielky a vie preukázať, kedy bola zásielka s týmto číslom prevzatá uvedeným poštovým podnikom.

Na základe vyššie uvedeného dovolací súd konštatuje, že postup odvolacieho súdu nemal v preskúmvanej veci za následok odňatie možnosti žalobkyne pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). K tomuto záveru dospel dovolací súd z nasledovných dôvodov:

Za orgán, ktorý má povinnosť doručiť podanie v zmysle § 57 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku sa považujú aj subjekty registrované, prípadne licencované podľa zákona č. 324/2011 Z.z. (viď R 144/2014).

Bez ohľadu na to, ktorému orgánu povinnému doručiť podanie (§ 57 ods. 3 O.s.p.) odovzdal účastník svoje odvolanie, aby bolo doručené súdu, musí účastník spôsobom dostatočne hodnoverným preukázať, že k tomuto odovzdaniu skutočne došlo. Pokiaľ odtlačok podacej pečiatky nasvedčuje tomu, že odvolanie bolo podané osobne v podateľni súdu, avšak účastník tvrdí, že ho na doručenie súdu odovzdal subjektu registrovanému alebo licencovanému podľa zákona č. 324/2011 Z.z., súd účastníka vyzve, aby svoje tvrdenie preukázal. Ak účastník na túto výzvu nereaguje, súd vychádza z údajov o doručení vyplývajúcich z odtlačku podacej pečiatky súdu (viď R 145/2014).

V situácii, v ktorej existovali rozpory medzi obsahom spisu a dovolacími tvrdeniami žalobkyne, vytvoril súd procesnú možnosť, aby žalobkyňa náležite preukázala svoje tvrdenia. Žalobkyňa ale v danom prípade zvolila taký spôsob doručenia odvolania, pri ktorom nevie preukázať konkrétny deň, v ktorom podala odvolanie. Pritom bolo na nej, aby - v súlade so zásadou, že právo patrí bdelym, pozorným, ostražitým, bedlivým („vigilantibus iura scripta sunt“) predvídala aj možnosť, že bude potrebné preukázať doručenie zásielky v konkrétny deň, resp. počítala aj s rizikom, že pri ňou zvolenom spôsobe nevie súdu hodnoverne a preukázateľne doložiť, či vôbec a kedy podala odvolanie, ktoré dovolací súd odmietol ako oneskorene podané.

Dovolací súd, stotožňujúc sa so závermi vyjadrenými v rozhodnutí najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 28/2014 uzatvára, že súd vychádza z údajov o doručení vyplývajúcich z odtlačku podacej pečiatky súdu nielen vtedy, keď dovolateľ vôbec nereaguje na výzvu súdu smerujúcu k odstráneniu rozporov pri doručovaní, ale tiež vtedy, ak dovolateľ nepreukáže svoje dovolacie tvrdenia (v preskúmvanej veci podanie odvolania v rámci odvolacej lehoty).

Vyššie uvedené opodstatňuje záver, že dovolateľka nepreukázala podanie svojho odvolania 23. januára 2014 a že postup odvolacieho súdu nemal za následok odňatie možnosti žalobkyne pred súdom konať.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej žalobkyňou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyňi, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd nepriznal žalovanému náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na jej priznanie (§ 151 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.